

DE BEGRAFENIS VAN BROEDER HENKEN.

Zaterdag j.l. is in tegenwoordigheid van een vrij groot aantal vrienden en belangstellenden, voornamelijk verplegers en verpleegsters, op de begraafplaats Oud Eik en Duinen te 's-Gravenhage ter aarde besteld het stoffelijk overschot van den verpleger broeder A. F. Henken, die tengevolge van vlektyphus, opgedaan op het oorlogsterrein in Servië, waar hij bij de Nederlandsche Ambulance werkzaam was, spoedig na aankomst in Holland bezweken is. Foto links: Dr. van Tienhoven (X), leider van de Ned. Ambulance in Servië, bij de begrafenis. Foto midden: De Servische consul te Rotterdam, de heer H. F. Wilkens Jr., houdt een toespraak aan het graf. Foto rechts: De consul-generaal van Servië te Amsterdam, de heer M. Merens, brengt een krans naar het graf.

SCHOUWBURG-AVONDJE

Hè moe! u kijkt niet eens blij! Je hebt er nou nooit eens aardigheid van als je bij u met wat bijzonders voor den dag komt!"

Lien trekt met een zenuwachtige beweging het halfvuile tafellaken weg, frommelt het in elkaar en loopt met harde, woedende stappen naar de keuken.

Juffrouw Zwart zucht en kijkt bedenkelijk naar haar man, die zijn stoel een eindje van de tafel geschoven heeft en al zit te knikkebollen, zijn voeten op het zijstuk van de vulkachel. Dan schommelt ze met haar gezellige dikte naar hem toe en stoot hem aan:

„Héé, Tienus! Lien het plaase meegebracht voor den schouwburg, voor vanavond!"

„Ga je gang maar! ga je gang maar!" is het slaapdronken antwoord, terwijl Lien's vader héél eventjes lodderig zijn oogen opslaat. Hij snapt de situatie niet.

„Nou, wor dan wakker!" port ze hem aan. „'t Is al zeven uur, Lien is expres vroeg van kantoor gekomme, dus we motte gaan! Slapen kan je vannacht ook nog!"

Even stilte, mijnheer Zwart duwt zijn rug behagelijk een eindje dichter tegen den stoel, zet zich heelemaal tot lekker-een-uurtje-dutten.

Lien komt terug uit de keuken, kijkt met stekend-minachtende blikken naar pa. Haar tong wordt bitter van nijd dat die akelige, nare man haar schouwburg-kaartjes zoo negeert. 't Is toch warachies geen kinderspel, iedere plaats ƒ 1.10! Dat is toch ƒ 3.30 zonder plaatsbespreken en dan in de pauze draait zij natuurlijk ook nog voor de consumptie op! Pa minstens twee glazen bier, moe een kop koffie, zij een kop koffie — en die man slaapt maar!

„Pa, wor nou toch wakker!" roept ze met een huilerige zenuw-stem. Pa beweegt even, zit zijn gezicht in allerlei plooien te trekker, maar de oogen blijven dicht.

„O, *zou* je die man nou niet....!" wendt Lien zich tot haar moeder, terwijl ze haar zakdoek tot een onooglijk propje kneedt. — „Hè meid! maak toch niet zoo'n drukkie! we hebbe de tijd nog!"

„De tijd nog?" kijft Lien, „tien minuten over zevenen, jullie moeten je nog aankleeden en dan heelemaal naar 't Rembrandtplein!"

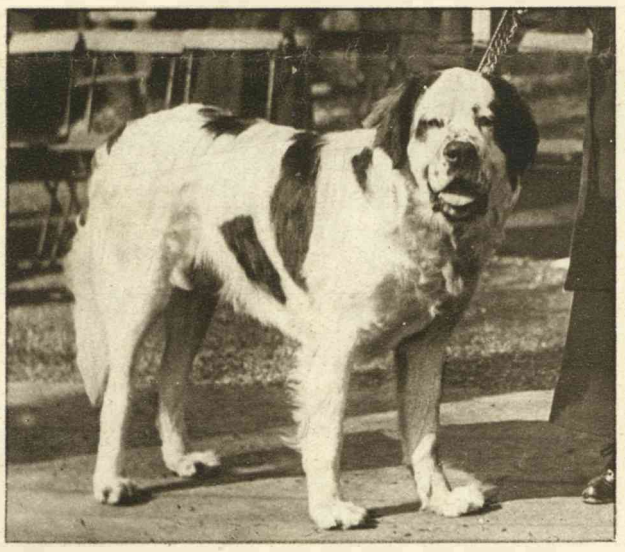
„Ankleeje?" schrikt juffrouw Zwart, „kan ik niet in me daagsche japon gaan? Ik doe toch me mantel der overheen!"

„Bent u nou niet wijs? U geeft uw mantel af aan de garderobe en u doet uw zwart zijen blouse aan, hoor! 'k Zou je lekker danken om zoo armoedig in den schouwburg te zitten!"

Pa geeft een hevigen snurk, schrikt er zelf van en neemt een nog gemakkelijker houding aan. Lien zucht met ten hemel geheven oogen

„Hè Tienus! wor nou toch wakker!" trompettert moe, medelijden krijgend met Lien, wier oogen plotseling erg waterig staan, „'t kind geeft toch niet voor niets der goeie geld uit en we hebbe nog maar een half uur de tijd! 't Is heelemaal op 't Rembrandtplein!"

HONDENTENTOONSTELLING TE ROTTERDAM

„Simplon", langharige St.-Bernhard, (eig. Mej. M. Borg te Rotterdam), winnaar van drie Eerste en drie Speciale prijzen.

Kordaat neemt moe pa's beenen van den kachelrand en schudt haar echtgenoot flink heen en weer. „Hoe iemand zoo vlak op 't eete slaape kan - 't is mijn een raadsel!"

De manoeuvre heeft een gunstigen uitslag: pa is wakker, schurkt kouwelijk met zijn schouders, kijkt met een ongezellig gezicht om zich heen.

„Kom nou pa!" moedigt Lien ijverig aan, iets zachter gestemd. Eigenlijk heeft ze medelijden met zichzelf dat ze zoo weinig pleizier van haar dubbeltjes heeft: 3 × ƒ 1.10 en wat er nog bijkomt!

„O ja, natuurlijk! u bent altijd koud en akelig als we eens voor een enkelen keer uit moeten!" snibt Lien, die met rappe vingers de haken en oogen van moe's daagsche japon losmaakt, „maakt u nou maar voort!"

„O, je vader het altijd de tijd!" helpt juffrouw Zwart haar dochter, ongeduldig haar man aanziende.

Pa verheft zich, gaapt met een mond als een afgrond, rekt zijn armen als een turner en sloft naar den barometer.

„Dat bliksemsche ding loopt ook weer achteruit! Regen, regen en nog eens regen!"

„Maak nou voort, man!" zegt moe.

„Maak nou voort, pa!" zegt Lien.

Pa kijkt met een nuchter gezicht naar de beide vrouwen, zijn vrouw in een te krap onderlijfje, haar korte armen in de hoogte om den kam te hanteeren die het feestkapsel wrochten zal, zijn dochter bespiedend iedere beweging en iedere draai van moe's vingers. Dan loopt hij onder 't mompelen van de veelzeggende woorden: „de wereld is een speeltooneel, elk speelt zijn rol en krijgt zijn deel" naar zijn kleerkast.

„O, als 't u blieft niet!" schrikt Lien, die er bijzondere principes op na houdt, „alle slagers en suikerbakkers loopen 's Zondags in hun gekleede jas, doet u uw blauwe pak nou maar aan!"

„Och, och!" zucht pa, met liefkozende blikken zijn beste pak streelend, „hoe kaler hoe royaler!"

„Maak voort, man!" raadt moe waardig en koud, terwijl ze de haren uit den kam haalt, die op een dotje rolt en in de kachel gooit.

„Vieze gewoonte!" meent pa.

„Zoo? nou, dan wordt 't tijd dat je daar eens aan went!" geeft moe terug, niet in 't minst gepikeerd, „maar maak nou toch in hemelsnaam voort!"

In „Den Doelen" te Rotterdam heeft de 9e Intern. Hondententoonstelling van de Kynologenclub plaats gehad. Niet minder dan 550 honden waren ingeschreven. Foto links: Algemeen overzicht van den tuin, waarin de „Keuringsringen". Foto rechts: Keuring der Gordonsetters (Jeugd- en Nieuwelingsklasse). Sylva, (eig. Corn. Staelenberg 's-Bosch). 1e prijs; Lucia (eig. Mevr. H. Jongmans, den Haag), 2e prijs.